

Simulace, disimulace

Simulace znamená jednání, kdy zdravý člověk předstírá onemocnění nebo chorobný stav, kterým netrpí. Důležité je, že nelze najít klinický ani patologický podklad obtíží. Výpovědi pacienta jsou stereotypní nebo si odporují. Musíme dělat, že mu věříme při výpovědi. Vždy je nutné podrobné vyšetření pacienta. Cílem účelové simulace je získat určité výhody (kvůli vojenské službě, invaliditě nebo pracovní neschopnosti). Musíme si u pacienta všimnout povahových a morálních rysů člověka. Typická je nápadná rezistence vůči terapii. Většinou se jedná o projev psychózy, těžké psychopatie či psychogenní reakce.

Dochází k simulaci jen určitých příznaků:

- horečka – třením teploměru v podpaží, klepání na horní konec;
- bílkovina v moči – přidáním suchého bílku v okamžiku močení do sklenice;
- cukr v moči – přidání šťávy z ovoce;
- krvácení z plic a zvracení krve – zraňování nosní a ústní sliznice;
- hematurie – velká dávka urotopinu, projímadel ze senny, rebarbora.

Funkční obtíže při simulaci:

- zvracení – zbarvení od dávidel, napodobení krvácení přidáním manganistanu draselného;
- průjem a onemocnění žaludku – přidání aloe nebo manganistanu draselného;
- kamenec vsunutý do rekta – podobné dysenterii;
- polknutí mýdla - simulace intestinálního krvácení, vředu v žaludku žaludeční;
- koliky žlučnickové a renální;
- nespavost, únava a celkové vyčerpání;
- bolesti hlavy – špatně prokazatelné;
- tachykardie – odvar z tabáku, kouření tabáku + aspirin;
- poruchy zraku, sluchu, ztuhlost kloubů.

Agravace znamená zveličování příznaků. Jedná se o zvláštní druh simulace, je to vlastně forma sebepoškozování.

Disimulace znamená, že vyšetřovaný popírá onemocnění či úraz, vše zlehčuje. Pacient toto provádí za účelem udržení si postavení v povolání, finančního příjmu, společenského postavení, vykonávání sportu. Jednání je společensky nebezpečné, tam kde osoba může ohrozit ostatní (řízení vozidla), např. u osob s infekčním onemocněním – propuštění z karantény, epileptici – pracovní místo, popření starého úrazu.

Odkazy

Použitá literatura

- VOREL, František, et al. *Soudní lékařství*. 1. vydání. Praha : Grada, 1999. ISBN 80-7169-728-1.
- ŠTEFAN, Jiří a Jiří HLADÍK, et al. *Soudní lékařství a jeho moderní trendy*. 1. vydání. Praha : Grada, 2012. ISBN 978-80-247-3594-8.